

глупаво гледащи — равнодушни очи. Голѣмото грозно тѣло е съ могилеста гърбица, обрасла съ косми. Тѣлото се носи на дълги сухи крака, съ които камилата прави голѣми крачки, като цѣлото тѣло се кла-тушка ту на едната, ту на другата страна. Заднитѣ крака сж по-високи и придаватъ още по-голѣма гърбавостъ на некрасивото тѣло. Краката завършватъ съ по два прѣсти, на края съ малки копита.

Гърбицата е най-характерния белегъ на камилата. Тя бива различна на голѣмина. При добро хранене расте и дебелѣе, а при гладъ се смалява и омеква. Това показва, че тя се пълни съ резервни храни — тлъстини, които въ случай на нужда се изразходватъ.

Цвѣтътъ на камилата е различенъ, но обикновено наподобява срѣдата, въ която живѣе — свѣтло до рѣждиво-пѣсченъ. Арабитѣ ценатъ повече камилитѣ съ свѣлитѣ, даже бѣли косми, а тъмно-косместитѣ и чернитѣ камили считатъ за неодоброкачествени. Такива камили ги унищожаватъ още до като сж малки.

Камилата е непридирчиво къмъ храната си животно. Храни се само съ растителна храна, като въ яденето, умѣреностъта е главната ѳ добродетель.

Камилитѣ могатъ да живѣятъ, като по цѣли недѣли се хранатъ съ сухи и бодливи растения, които растатъ само въ пустинята. Охотно ядатъ сухитѣ листа на фириковата палма, а зеленитѣ клончета имъ сж голѣмо лакомство. За очудване е, че камилитѣ могатъ да ядатъ и най-бодливитѣ и остри шипове на пустиннитѣ растения, безъ да се нарани устата имъ, както магарето яде бодливитѣ търни — бурени по нашитѣ мѣста. Горната устна е разцепена, което помага при ядене на бодливитѣ растения.

Много пжти се наблюдава какъ, цѣли клончета отъ бодливи акации, камилата дѣвче спокойно, безъ страхъ отъ нараняване.

Камилата, подобна на жирафата (глед. кн. жирафа отъ год. III-a), много обича да си докача листата на